

Budapest, 1902. szeptember 4.–Budapest, 1970. február 24.

Két polgári osztályt végzett, majd 1916-tól egy fővárosi sütödében dolgozott. 1919-ben vöröskatona volt. 1920-ban péksegéd oklevelet szerzett, a következő évben belépett az Élelmezésipari Munkások Országos Szövetségébe, 1932-ben lett az ÉMOSZ sütőszakosztályának vezetőségi tagja, budapesti kerületi titkára. 1931-ben csatlakozott az illegális KMP-hez, 1936-ban két évre ítélték, 1942-ben ismét letartóztatták és büntetőszázaddal a szovjet frontra küldték 1944-ben hadifogságba esett, egy hadifogolytáborban lett politikai propagandista. 1947-ben hazatért, 1948-ban az ÉDOSZ főtitkárhelyettese, 1949-től 1951-ig főtitkára, 1963-tól haláláig a szakszervezet elnöke volt. 1951-1952-ben a Belkereskedelmi Minisztérium Vendéglátóipari Főosztályán osztályvezető, majd 1959 végéig az Élelmezésügyi Minisztérium Sütő- és Tésztaipari Igazgatóságát vezette, 1959-1962-ben a minisztérium függetlenített párttitkára volt. Tagja az MKP-nek, majd az MDP-nek, a Magyar Szocialista Munkáspártnak 1956-ban lett tagja. 1959-től az MSZMP KREB, 1959 végétől a Központi Ellenőrző Bizottság tagja volt. Országgyűlési képviselővé 1958. november 16-án a Hazafias Népfront budapesti listáján választották meg.